

POTENTIALET FOR UDTAG AF **LAVBUNDSJORDE**

1	INDLEDNING	2
2	METODE OG AFGRÆNSNING	2
2.1	LAVBUND SKAL VÆRE BELIGGENDE I ÅDALE.....	2
2.2	KULSTOFINDHOLD SKAL VÆRE MINDST 3 %	3
2.3	UDTAGNINGEN MÅ IKKE PÅVIRKE BESKYTTET NATUR.....	3
2.4	STØRRELSESKRITERIE FOR UDTAGNE AREALER.....	3
2.5	ARBEJDSGANG I ANALYSEN	3
3	AREAL- OG KLIMAMÆSSIGT POTENTIALE FOR UDTAG AF LAVBUNDSJORDE	3
4	EFFEKT AF FREMRYKNING AF UDTAG	5
5	SYNERGIER OG MODSÆTNINGER I FORHOLD KVÆLSTOF- OG FOSFORUDLEDNING TIL VANDMILJØ.....	7
6	KONKLUSION.....	8
7	KILDER	9

1 INDLEDNING

Udtag af kulstofrig lavbundsjord er et af de virkemidler der vurderes at have størst potentiale til at reducere drivhusgasudledningen fra markbruget. Samtidig er virkemidlet omkostningseffektivt og kan implementeres direkte uden behov for yderligere udvikling af teknologi.

Med forlængelsen af Lavbundsordningen er der afsat 65 mio. kr. årligt i perioden 2016-2020 til at tage kulstofholdige lavbundslande ud af drift med det formål at reducere drivhusgasudledningen fra disse. Yderligere formål med ordningen er at reducere kvælstofudledningen til kystvande og genskabe eller forbedre natur. Målet for drivhusgasreduktion er at reducere udledningen med 33.000 tons CO₂-ækvivalenter (CO₂-ækv) frem til udgangen af 2017 og yderligere 35.000 tons CO₂-ækv i perioden 2017-2020 (Miljøstyrelsen 2019).

Århus Universitet estimerer i rapport nr. 130 "Virkemidler til reduktion af klimagasser i landbruget" (Olesen et al. 2018) at det samlede areal af organogene jorde i Danmark er 108.000 ha¹. Heraf vurderes at potentialet for udtag af lavbundslande er ca. 48.000 ha. I dette areal indgår primært spredte blokke oftest beliggende i ådale. Den resterende del af de 108.000 ha udgøres primært af store sammenhængende flader som oftest er tidligere højmoser. På disse arealer dyrkes mange højtstående afgrøder og derfor vurderes det at omkostningerne ved at tage disse arealer ud af drift vil være meget høje (Olesen et al. 2019). De 48.000 ha estimeret i Olesen et al. (2018) er, som forfatterne også selv angiver, et groft estimat, og der tages ikke højde for udfordringer med f.eks. kvælstof- og fosforproblematikker. Derfor må estimatet også antages at være noget højere end hvad der er realistisk muligt under de gældende krav. Formålet med denne rapport er derfor at give et mere realistisk bud på det reelle potentiale når der tages højde for fosfor- og kvælstofproblematikker samt andre barrierer for projekterne.

2 METODE OG AFGRÆNSNING

Der er blevet foretaget en GIS-analyse med det formål at belyse potentialet for udtag af lavbundslande. Der er i analysen opstillet en række kriterier for hvilke arealer der klassificeres som mulige at udtage.

- 1) Lavbundslandet skal være beliggende i ådale
- 2) Kulstofindholdet skal være indenfor følgende kategorier: 3-6 %, 6-12 % og >12 % organisk kulstof (OC)
- 3) Udtagningen må ikke påvirke fredningsbestemmelser vedrørende beskyttet natur (Naturbeskyttelseslovens §3)
- 4) De udtagne arealer skal have en vis størrelse (>0,3 ha) så der ikke udtages små pletter midt i mark

Rationalet for hvert enkelt kriterium er beskrevet herunder.

2.1 Lavbund skal være beliggende i ådale

Lavbundsland på de sammenhængende flader anvendes typisk til produktion af højtstående afgrøder, som spisekartofler eller grøntsager i områder som Store Vildmose eller Lammefjorden. Derfor vil det være meget dyrt at udtage disse sammenhængende lavbundsflader. Udtagning af areal begrænses i vidt omfang af, hvor mange penge der afsættes i ordninger til formålet, og for at få størst mulig reduktion i klimagasudledningen er det vigtigt, at der udtages arealer med lav pris og højt potentiale for at begrænse klimagasudledningen. Disse arealer er typisk beliggende i ådale, hvor kulstofindholdet kan være højt og produktionsværdien ofte lav, fordi arealerne er vandlidende.

¹ AU har i skrivende stund fundet en fejl i denne beregning, og har korrigeret tallene så det totale areal er 171.000 ha fordelt på 98.080 ha jord på 6-12 % OC og 73.523 ha jord med >12 % OC. Der er ikke meldt et nyt potentiale for udtag ud.

2.2 Kulstofindhold skal være mindst 3 %

Landbrugsjord med et kulstofindhold >3 % har typisk en højere udledning af klimagasser, særligt CO₂, end mineraljord, fordi kulstoffet i jorden forbrændes og bliver til CO₂, når jorden ikke er vandmættet. Udtagning af organogen jord med ophør af dræning hæmmer denne forbrænding, fordi jorden sættes under vand, og det begrænser mikroorganismernes mulighed for at omsætte jordens kulstof. Jo højere kulstofindholdet er, jo mere CO₂ bliver der frigivet fra omsætning af jordkulstof. Udtagningspotentialet er derfor beregnet for tre klasser af jord nemlig 3-6 % kulstof, 6-12% kulstof og >12% kulstof.

2.3 Udtagningen må ikke påvirke beskyttet natur

Naturbeskyttelseslovens §3 er en generel beskyttelse af forskellige naturtyper, bl.a. heder, moser og lignende, strandenge og strandsumpe samt ferske enge og biologiske overdrev. Hvis et areal er omfattet af naturbeskyttelseslovens §3 må der ikke foretages ændringer i tilstanden af de beskyttede naturtyper. Man må dog godt fortsætte den hidtidige benyttelse. Derfor kan en §3 beskyttelse forhindre at jord kan udtages, da der ved ophør af dræning og landbrugsdrift, næsten altid vil ske en ændring i arealets tilstand. Det vil ikke være helt umuligt at udtage §3 arealer, men det vil være en lang og krævende proces. I denne analyse, er det derfor forudsat, at der ikke kan udtages §3 natur.

2.4 Størrelseskriterie for udtagne arealer

Jordens kulstofindhold er klassificeret i et grid på 30 x 30 m. Ved en GIS analyse, hvor man ukritisk udtager alle pixels med >3 % kulstof, vil man derfor kunne opleve, at landmanden skal udtage en mosaik af mindre pletter i marken. Dette vil selvfølgelig ikke kunne lade sig gøre i praksis. Derfor er arealer mindre end 0,3 ha sorteret fra.

2.5 Arbejdsgang i analysen

Følgende GIS temaer er anvendt i analysen:

- Markpolygoner fra Grundbetaling 2019, Landbrugsstyrelsen
- Lavbund i ådale, GIS tema AU oktober 2019
- Beskyttet Natur, download oktober 2019 fra Kortforsyningen
- Kulstofindhold, GIS tema fra AU

Fra Landbrugsstyrelsen er downloadet alle 600.000 markpolygoner, der er søgt grundbetaling til i 2019. I dette GIS tema er blandt andet oplysninger om afgrøde og areal m.m. på markniveau. I GIS analysen er der kun interesse for de marker eller dele af marker, der er beliggende indenfor Lavbund ådale. Derfor slettes alle marker og dele af marker beliggende udenfor lavbund ådale i GIS-temaet Marker2019. Derefter blev Marker2019 endnu engang reduceret, da der er marker og dele af marker beliggende indenfor Beskyttet Natur også slettes. Tilbage er kun de marker eller dele af marker, der er beliggende indenfor lavbund i ådale og som er beliggende udenfor Beskyttet Natur. Endelig fjernes arealer på mindre end 0,3 ha fra Marker2019.

AU har udarbejdet et GIS-tema kulstof indhold i jorden med en opløsning på 30*30 cm. Dette tema deles op i kulstof procent mellem 3-6%, 6-12 %, og over 12 %. Derefter laves en overlay analyse der viser, hvor mange hektar af ovenstående arealer, der er beliggende indenfor hver af de 3 kulstof procent kategorier.

3 AREAL- OG KLIMAMÆSSIGT POTENTIALE FOR UDTAG AF LAVBUNDSJORDE

GIS-analysen viser, at der samlet set er 109.374 ha marker beliggende på lavbund i ådale som ikke hører under beskyttet natur (tabel 1). Ud af dette areal er 21.034 ha beliggende på jord med over 12 % organisk kulstof (OC); 26.184 ha er beliggende på jord med 6 – 12 % OC og 24.042 ha er beliggende på jord med 3

– 6 % OC. Af disse arealer er størstedelen i omdrift mens en mindre del er lagt ud som permanent græs (tabel 1). Derudover er der også arealer udlagt som natur, brak og miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (MVJ). Denne gruppe udgør henholdsvis 17, 10 og 8 % af arealet med >12, 6 – 12 og 3 – 6 % OC.

Århus Universitet estimerer i rapporten "Virkemidler til reduktion af klimagasser i landbruget" (Olesen et al. 2018) klimaeffekten af udtag af organogen jord med eller uden ophør af dræning og gødskning. De højeste klimaeffekter opnås når jorden udtages med ophør af dræning. Estimerer for effekten af dette tiltag ses i tabel 2.

Tabel 1 Arealer af marker beliggende på lavbund i ådale med hhv. 3 – 6, 6 – 12 og > 12 % organisk kulstof (OC).

KULSTOFINDHOLD	TOTALT AREAL (UDEN-FOR BESKYTTET NATUR)	OMDRIFT	PERMA-NENT GRÆS	OMDRIFT + PERMA-NENT GRÆS
Over 12 % OC	21.034	13.382	4.041	17.423
Mellem 6 og 12 % OC	26.184	20.316	3.183	23.499
Mellem 3 og 6 % OC	24.042	20.150	2.057	22.207
Samlet areal af marker beliggende i lavbund ådale udenfor beskyttet natur, ha	109.374			

Hvis det antages, at al arealet i omdrift eller permanent græs (indenfor potentialet), med over 6 % OC, bliver udtaget med ophørt dræning vil det årlige potentiale for drivhusgasreduktion teoretisk set være 990.803 ton CO₂-ækv (tabel 3). I praksis viser det sig dog, at en stor del af de ansøgte lavbundsprojekter ikke kan gennemføres. En rapport fra SEGES at kun 13 ud af i alt 81 ansøgte projekter i perioden 2014 – 2018 er blevet realiseret (Filsø 2019). Arealmæssigt er det 575 ha ud af de 7643 på hvilke der er ansøgt om at lave lavbundsprojekter.

Tabel 2 Reduktioner i drivhusgasemissioner ved udtag af organogene jorde med ophør af dræning (ton CO₂-ækv/ha/år).

	>12 % OC		6 – 12 % OC	
	Omdrift	Perm. græs	Omdrift	Perm. græs
I alt under LULUCF	34,97	24,00	13,88	8,60
I alt under landbrug	4,82	3,34	0,95	0,89
I alt under fossil energi	0,40	0,4	0,4	0,40
Total	40,19	27,74	15,23	9,89

Filsø (2019) viser, at der er en væsentlig forskel mellem det teoretiske potentiale for udtag af lavbunds-jorde og det realiserbare potentiale. For at komme nærmere et estimat for det realiserbare potentiale vil det her blive estimeret ved at korrigere med en faktor baseret på andelen af godkendte projekter i perioden 2014 - 2018. Tabel 4 er lånt fra Filsø (2019) og viser at fordelingen af projekter søgt i perioden 2014 – 2018 på grupperne "Realiseret", "Venter på svar fra MST", "Forundersøgelsen endnu ikke færdig" samt "Ikke egnet til realisering". I det følgende vil det realiserbare potentiale blive estimeret i et best case scenarie og et worst

case scenarie, samt et mellemscenarie. I best case scenariet bliver de projekter som afventer svar fra Miljøstyrelsen, eller hvor forundersøgelserne ikke er færdige, regnet som realiserbare mens de i worst case scenariet bliver regnet som ikke-realiserbare. I mellemscenariet udelades de projekter der ikke er færdige med forundersøgelser eller som afventer svar. Det giver en andel af realiserbare projekter på 24/81 i best case scenariet, 13/81 i worst case scenariet og 13/70 i mellemscenariet. Ved at multiplicere disse andele med det samlede areal af marker i omdrift eller som permanent græs, beliggende i lavbund i ådale og med mindst 6 % OC, fås det realiserbare areal som best case og worst case og mellemscenariet. Disse er henholdsvis 12.125 ha, 6.586 ha og 7.600 ha hvilket svarer til en årlig besparelse på 293.571 kg CO₂-ækv, 159.018 kg CO₂-ækv og 184.006 kg CO₂-ækv (under antagelse af en proportional fordeling mellem omdrifts- og græsareal samt kulstofindhold i jorden)

Tabel 3 Teoretisk potentiale for reduktion af drivhusgasser (ton CO₂-ækv/år) ved udtag af organogene jorde i ådale med ophør af dræning.

	OMDRIFT	PERMANENT GRÆS
>12 % OC	537.828	112.084
6 – 12 % OC	309.409	31.482
Subtotal	847.237	143.566
Total	990.803	

Tabel 4 Opgørelse over ansøgte lavbundsprojekter i perioden 2014 – 2018 og deres areal (ha).

	ANTAL PROJEKTER	ANTAL HA
Realiseret	13	575
Venter på svar fra MST	8	702*
Forundersøgelsen endnu ikke færdig	3	638
Ikke egnet til realisering	57	5728
Lavbundsprojekter i alt	81	7643

Tabel 5 Realiserbart areal (ha) og tilhørende årlige besparelse i CO₂ udledning (ton CO₂-ækv) beregnet på basis af procentdel godkendte lavbundsprojekter opgjort af Filsø (2019).

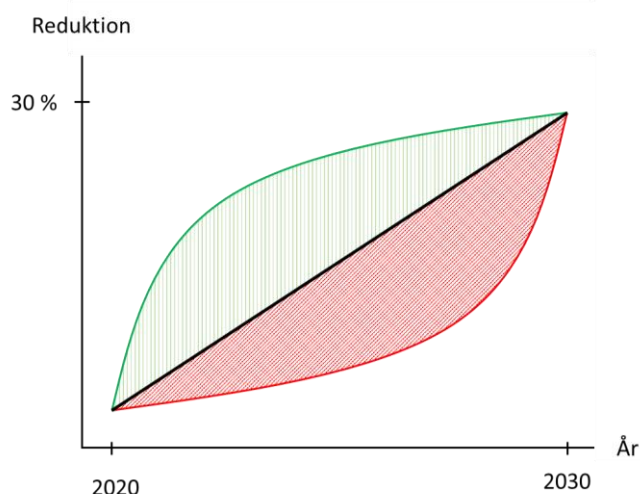
SCENARIO	REALISERBART AREAL (HA)	ÅRLIG BESPARELSE (KG CO ₂ -ÆKV)
Best case	12.125	293.571
Mellem	7.600	184.006
Worst case	6.568	159.018

4 EFFEKT AF FREMRYKNING AF UDTAG

I Danmarks opfyldelse af EU's klimamål for 2030 indgår en 30 % reduktion i udledningen fra byggeri, landbrug og transport. Danmark har dog endnu ikke specificeret hvor meget disse sektorer hver især skal reducere.

Reduktionen regnes som en akkumuleret effekt af tiltagene der skal ske gradvist i perioden 2020-2030. Det vil altså sige at man ikke blot kan nøjes med at udrulle alle tiltag i 2029 for på den måde at opfylde kravene. En teoretisk illustration af denne tilgang er vist i figur 1, hvor den sorte linje illustrerer den planlagte gradvise reduktion, og den røde linje illustrerer scenariet hvor tiltagene først implementeres i de sidste par år før 2030. Den røde skravering viser det underskud i reduktion Danmark ville stå med hvis man valgte først at implementere størstedelen af tiltagene i slutningen af perioden. Det omvendte scenarie vises med grønt. Her implementerer man størstedelen af tiltagene i den første del af perioden og opnår dermed en større akkumuleret reduktion end planlagt.

Når der laves lavbundsprojekter, regnes der med at klimaeffekten af virkemidlet begynder umiddelbart efter etablering. Under denne antagelse, er det dermed væsentligt om lavbundsarealer tages ud i starten eller slutningen af perioden. I det følgende vil effekten at udtage lavbundsarealerne tidligt i perioden 2020 – 2030 i forhold til gradvis udtagning blive beregnet. Til dette formål opstilles to scenarier hvor hele det potentielle areal beliggende på jord med mindst 6 % OC (40.922 ha) udtages med ophør af dræning. Dette giver en teoretisk drivhusgasreduktion på 990.803 ton CO₂-ækv/år (se ovenfor). I det første scenarie ("Standard scenarie") udtages arealet gradvist med 10 % pr år i perioden 2020 – 2029. I andet scenarie ("Fremrykket scenarie") udtages 80 % af det potentielle areal i 2021 og de resterende 20 % udtages i 2028.

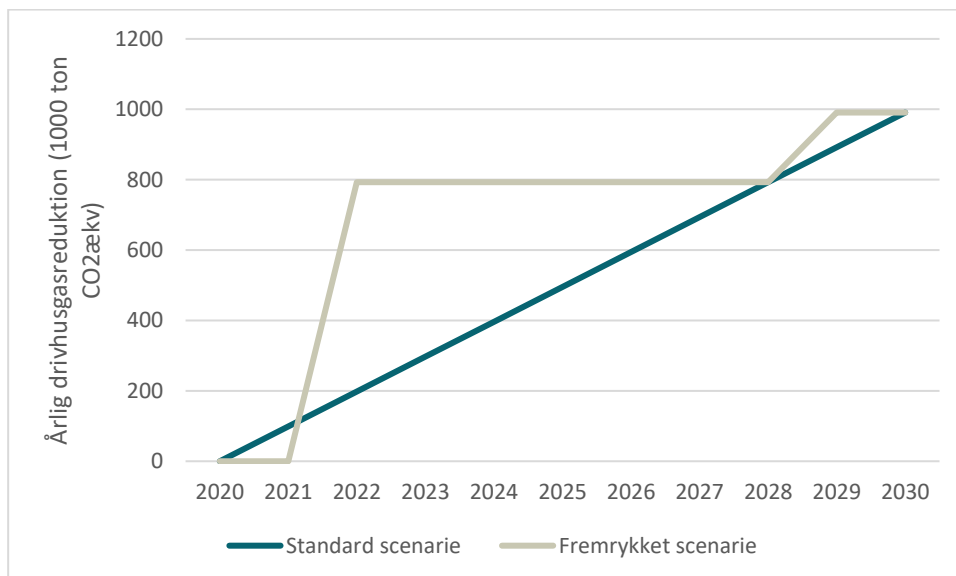

Figur 1 Teoretisk illustration af reduktioner i drivhusgasudledning fra den ikke-kvotebelagte sektor frem mod 2030. Den sorte linje viser den planlagte sti hvor reduktionerne indføres gradvist i hele perioden. Den røde linje viser et scenarie hvor man venter med at implementere tiltagene indtil sidst i perioden. Det rødskraverede område viser det underskud i reduktioner man kommer til at have i dette scenarie. Modsat viser den grønne linie et scenarie hvor man implementerer reducerende tiltag tidligt i perioden, og det grønskraverede område viser det overskud i reduktioner man opnår i dette scenarie.

Figur 2 viser den årlige reduktion i drivhusgasudledning over tid. Det ses her at der opnås en større akkumuleret effekt på drivhusgasreduktionen ved fremrykning af udtag (arealet mellem kurverne). I det valgte scenarie er den akkumulerede effekt af standardscenariet 5449 kilotons CO₂-ækv mens den akkumulerede effekt af det fremskudte scenarie er 7530 kilotons CO₂-ækv. Dermed opnås en ekstra klimaeffekt af fremrykningen på 2081 kilotons CO₂-ækv. Selvom dette blot er et tænkt scenarie, illustrerer det vigtigheden af timingen af indsatsen.

På nuværende tidspunkt er landbrugets reduktionsforpligtigelser frem mod 2030 ikke lagt fast. Samtidig skal det understreges at udtag af lavbundsjord hører under kategorien LULUCF og dermed ikke godskrives

landbruget i de nationale regnskaber. Endelig er det usikkert i hvor høj grad LULUCF kan tælle med i reduktionsforpligtigelserne. Derfor er det ikke på nuværende tidspunkt muligt at give et estimat på om og hvor meget en fremrykning af udtag kan betyde i forhold til landbrugets samlede reduktionsforpligtigelser.

Figur 2 Den årlige drivhusgasreduktion (1000 ton CO₂-ækv) ved udtag af lavbundsjord i et standard scenarie hvor 10 % af arealet udtages hvert år samt et fremrykket scenarie hvor 80 % af arealet tages ud i 2021 og de resterende 20 % tages ud i 2028.

5 SYNERGIER OG MODSÆTNINGER I FORHOLD KVÆLSTOF- OG FOSFORUDLEDNING TIL VANDMILJØ

Der er en naturlig synergi mellem kulstofbevarelse i lavbundsprojekter med ophør af dræning og kvælstofreduktion i disse områder. Det skyldes, at begge processer kræver iltfrie, reducerede forhold. Kulstoffet i lavbundsjorden bevares i meget højere grad under disse forhold, fordi nedbrydningsprocesserne går meget langsommere, når der ikke er ilt til stede, og mikroorganismen i stedet skal bruge andre substrater såsom nitrat og sulfat som elektronacceptorer. Kvælstoffjernelsen sker ved, at nitrat trinvist bliver reduceret til frit kvælstof, men reduktionen kan også stoppe før det sidste trin, og i så fald bliver kvælstoffet frigivet som lattergas. Jordens redoxpotentiale er afgørende for hvor stor en andel af kvælstoffet der frigives som lattergas, idet et lavere redoxpotentiale (mere reducerede forhold) mindsker andelen af kvælstof som ikke reduceres videre til frit kvælstof.

Vandets bevægelse i områder har dog indflydelse på hvor stor synergien mellem kulstoflagring og kvælstofreduktion er. Kulstoflagring kan nemlig både ske i områder hvor der er et gennemløb af vand og områder med stillestående vand. Kvælstofreduktion er derimod i højere grad afhængigt af vandgennemstrømning, da denne tilfører den nitrat som skal reduceres. Dette giver nogle udfordringer i forhold til design af lavbundsprojekter.

Integreret i lavbundsordningen er krav til kvælstofreduktion. Det betyder for det første, at lavbundsprojekter under den nuværende ordning ikke kan ligge i hovedvandoplande uden kvælstofreduktionskrav. Endvidere må den samlede kvælstofreduktionseffekt af lavbundsprojekterne ikke overstige den forventede kvælstofreduktionseffekt for det pågældende hovedvandopland. Samtidig er der krav til at lavbundsprojektet skal reducere kvælstofudledningen med mindst 30 kg N/ha/år (Miljø- og Fødevareministeriet 2018).

Disse krav kan betyde, at nogle projekter ikke kan gennemføres fordi de reducerer kvælstofudledningen med for lidt eller for meget. Det kan f.eks. være en udfordring at opnå nok kvælstofreduktion i tidligere højmoser som ikke har en løbende tilførsel af kvælstof. Dette kan gøre, at projekter på denne type af arealer ikke gennemføres på trods af, at de har et højt indhold af organisk kulstof og vil kunne have en høj CO₂-reducerende effekt. Første januar 2020 træder en ny bekendtgørelse dog i kraft. En af ændringerne i forhold til den nuværende bekendtgørelse er at der åbnes op for muligheden for ansøgning for projekter, som ikke ligger i oplande med kvælstofreduktionskrav, så længe de andre krav (f.eks. CO₂-reduktion) stadig er opfyldt. Det vil gøre det muligt at gennemføre projekter i områder hvor det ikke tidligere var en mulighed.

Fosfor er et andet element som kan skabe problemer i forbindelse med lavbundsprojekter. I modsætning til kulstof og kvælstof bliver fosfor frigivet under iltfrie forhold og dermed kan der ske en fosforudledning når man laver et lavbundsprojekt med ophør af dræning. Dette giver udfordringer i forhold til godkendelse af projekterne, og Filsø (2019) ser da også, at problemer med fosfor udgør hele eller dele af grundlaget til afslag i en tredjedel af de afslåede projekter. Det kan overvejes om, der skulle åbnes op for muligheden for at bruge fosforafværgeforanstaltninger såsom P-vådområder i forbindelse med lavbundsprojekter. Det kunne f.eks. ske ved at etablere et P-vådområde nedenfor lavbundsprojektet sådan at det fosfor, der bliver frigivet i området, fanges og immobiliseres, så det ikke når ud til recipienten. Alternativt kunne man arbejde med at udpine jorden for fosfor i en årrække inden den udlægges til vådområde, men det vil i sagens natur kræve en vis tid.

6 KONKLUSION

I denne rapport er potentialet for udtag af kulstofrige lavbundslande blevet estimeret med hensyntagen til beskyttet natur, samt potentielle hindringer i form af kvælstof- og fosforproblematikker. Det estimerede potentiale for udtag af kulstofrige lavbundslande er 6.568 - 12.125 ha svarende til en besparelse på 159.018-293.571kg CO₂-ækv/år. Dog skal der tages højde for at der fra 2020 lempes i kravene til kvælstofreduktion og dermed vil det reelle areal muligvis ligge i den højere ende af estimatet. Denne rapport behandler desuden områderne fremrykning af udtag af lavbundsland samt synergier og modsætningsforhold til kvælstof- og fosforudledning til vandmiljø.

7 KILDER

Filsø, Stinna S. (2019): Erfaringer fra Lavbundsordningen. Udtagning af kulstofrige jorde som klimavirkemiddel. SEGES, Aarhus N.

Miljø- og Fødevareministeriet (2018): Bekendtgørelse om tilskud til vådområdeprojekter og naturprojekter på kulstofrige lavbundsjorder.

Miljøstyrelsen (2019): Udtagning af lavbundsjorder. Tilgængelig på: <https://mst.dk/natur-vand/vandmiljoe/tilskud-til-vand-og-klimaprojekter/udtagning-af-lavbundsjorder/>. Tilgået 6/12 2019.

Olesen, Jørgen E., Søren O. Petersen, Peter Lund, Uffe Jørgensen, Troels Kristensen, Lars Elsgaard, Peter Sørensen & Jan Lassen (2018): Virkemidler til Reduktion af Klimagasser i Landbruget. DCA Rapport nr. 130. Aarhus Universitet.

POTENTIALET FOR UDTAG AF LAVBUNDSJORDE
er udgivet af
SEGES
Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.
Agro Food Park 15
8200 Aarhus N

+45 8740 5000
seges.dk

REDAKTØR
Cecilie Skov Nielsen
SEGES, PlanteInnovation
+45 8740 5517
cesn@seges.dk

FORFATTERE
Cecilie Skov Nielsen, SEGES
Kristoffer Piil, SEGES
Rita Hørfarter, SEGES

FORSIDEFOTO
Frank Bondgaard, SEGES

BEVILLINGSGIVER

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

December 2019

SEGES skaber løsninger til fremtidens landbrugs- og fødevarerhverv. Vi udvikler forretningsmuligheder i tæt samarbejde med vores kunder, forskningsinstitutioner og virksomheder over hele verden. SEGES er en del af Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.

SEGES
Landbrug & Fødevarer F.m.b.A.
Agro Food Park 15
DK 8200 Aarhus N

+45 8740 5000
info@seges.dk
seges.dk

